

Inspector Șef

Nr. lucrare: C20-1025

Data: 25 august 2020

REZOLUȚIE

1. Data și modalitatea de transmitere a plângerii

Plângerea formulată de petiționarul Dragomir Daniel împotriva rezoluției de clasare nr. 1701/A emise în dosarul nr. 20-1207 la data de 27 mai 2020, transmisă Inspecției Judiciare atât prin intermediul serviciilor poștale, cât și prin poșta electronică, a fost înregistrată sub numărul de mai sus la data de 10 august 2020, respectiv 17 august 2020.

2. Motivele plângerii

Petiționarul, prin avocat, își exprimă nemulțumirea față de măsura dispusă prin rezoluția nr. 1701/A din data de 27 mai 2020 în lucrarea nr. 20-1207, solicitând inspectorului șef admiterea plângerii și completarea verificărilor în privința abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 alin. 1 lit. m), o), ș) și t), ultima cu raportare la dispozițiile art. 99¹ din Legea nr.303/2004, săvârșite de judecătorii Richiteanu Nastase Ovidiu și Constantinescu Mariana.

Apreciază petiționarul că, deși este adevărat că, în ceea ce privește sesizarea disciplinară referitoare la abaterile disciplinare comise la data de 07.03.2018 de către judecătorul Grecu Roxandra a intervenit prescripția răspunderii disciplinare, în tot cuprinsul rezoluției de clasare nu există nicio mențiune în privința abaterii disciplinare comisă de judecătorul Richiteanu Nastase Ovidiu, împotriva căruia formulase, de asemenea, plângere. În privința domnului judecător Richiteanu Nastase Ovidiu nu se pune problema prescripției răspunderii disciplinare prin raportare la data înregistrării sesizării la Inspectia Judiciara (11.03.2020), întrucât prezența sa în componerea completului 2Apel la fiecare dintre termenele de judecată începând cu termenul din 09.03.2018 până la soluționarea cauzei (18.06.2020) este vădit nelegală și contrară dispozițiilor care reglementează distribuția aleatorie a cauzelor, reprezentând o exercitare a funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Prin urmare, solicită analizarea plângerii formulate împotriva domnului judecător Richiteanu Nastase Ovidiu și efectuarea de verificări prealabile, care, până în prezent, nu au fost efectuate în aceasta cauză în ceea ce privește activitatea acestui magistrat.

Arată petiționarul că în ceea ce privește participarea doamnei judecător Mariana Constantinescu în completul de divergență constituit la data de 30.01.2020, în cuprinsul rezoluției de clasare se afirmă ca aceasta s-a întemeiat pe Hotărârea Colegiului de Conducere al Curții de Apel București nr. 355 din 10.12.2019, care a aprobat, printre altele, și planificarea de permanență a judecătorilor Secției I Penală a Curții de Apel București pentru luna ianuarie a anului 2020. Însă Hotărârea Colegiului de Conducere al Curții de Apel București nr. 355 din 10.12.2019 a fost publicată pe pagina de internet a instanței, în condițiile art. 19 alin. 1 lit. h) din *Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești* la data de 20.02.2020. În consecință, participarea doamnei judecător Mariana Constantinescu în completul de divergență 2) Apel ar fi nelegală pentru că la data de 30.01.2020 Hotărârea Colegiului de Conducere al Curții de Apel București nr. 355 din 10.12.2019 nu producea efecte juridice, nefiind publicată pe pagina de internet a instanței.

Mai arată petiționarul că în ceea ce privește natura juridică a Hotărârii Colegiului de Conducere al Curții de Apel București, deși în cuprinsul plângerii a invocat cu titlu exemplificativ Decizia Curții Constituționale nr. 685/2018, analiza efectuată de doamna inspector judiciar este superficială și irelevantă. Astfel, Hotărârea Colegiului de Conducere al Curții de Apel București nr. 355 din 10.12.2019 este un act administrativ individual cu caracter normativ, iar nu un act normativ cu caracter individual, fiindu-i, pe cale de consecință, aplicabile dispozițiile art. 5 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 544/2001, dispozițiile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 24/2000, și dispozițiile art. 5 lit. l) din Legea nr. 202/1998.

Cu privire la Hotărârea nr. 257/05.12.2017 remarcă petiționarul faptul că în cuprinsul rezoluției de clasare nu se menționează că aceasta ar fi fost publicată în mod trunchiat, lipsind perioada cuprinsă între 9 martie 2018 și 23 martie 2018.

3. Situația de fapt

Sesizarea petiționarului Dragomir Daniel, în cuprinsul căreia a invocat încălcări ale normelor de procedură penală, ale Legii nr. 304/2004 și ale dispozițiilor din ROI, săvârșite de judecătorii Grecu Ruxandra și Richițeanu Năstase Ovidiu din cadrul Curții de Apel București - Secția I Penală cu privire la dosarul penal nr. 2283/3/2015, a fost înregistrată la *Direcția de inspecție pentru judecători* la data de 17.03.2020 sub numărul 20-1207.

Lucrarea a fost soluționată de către inspectorul judiciar desemnat în condițiile art. 14 alin. 1 din *Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție*, aprobat prin Ordinul Inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 136 din 11 decembrie 2018, în data de 27 mai 2020, sesizarea fiind clasată prin rezoluția nr. 1701/A, în temeiul art. 45 alin. 4 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată. Nu au fost conturate indiciile săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. m), o) și ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Adresa de înaintare a rezoluției de clasare a fost comunicată petiționarului și judecătorilor Grecu Ruxandra și Richițeanu Năstase Ovidiu la data de 15 iulie 2020, în conformitate cu dispozițiile legale speciale în materie.

Împotriva măsurii de clasare dispuse, în temeiul dispozițiilor art. 45¹ alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată petiționarul a formulat prezenta plângere în termen legal.

4. Argumentarea soluției

În rezoluția dispusă ca urmare a verificărilor prealabile efectuate în lucrarea nr. 20-1207 s-a constatat că nu sunt indicii privind săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. m), o) și ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, apreciindu-se că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile stabilirii acestor abateri disciplinare.

În prealabil, se impune a fi precizat faptul că în cadrul verificărilor prealabile inspectorii judiciari se bucură de independență și acționează cu imparțialitate, conform art. 72 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată. Analiza existenței sau inexistenței indicilor de săvârșire a unei abateri disciplinare constituie atributul exclusiv al inspectorului judiciar, pe baza rezultatului verificărilor prealabile efectuate cu privire la aspectele care fac obiectul sesizării, ceea ce presupune, întâi de toate, stabilirea situației de fapt și ulterior acesteia, o operațiune de încadrare juridică a faptelor reținute în vederea argumentării soluției date sesizării.

Verificările efectuate în limitele de competență prevăzute de dispozițiile art. 46 alin. 2 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, au avut în vedere înscrisurile anexate de petiționar sesizării, datele existente în aplicația ECRIS și informațiile rezultate din relațiile de la Curtea de Apel București, comunicate prin poștă prin adresa nr. 4/5091/C din data de 21.04.2020. Până la data finalizării verificărilor magistrații vizați de sesizare nu au formulat un punct de vedere.

Inspectorul judiciar a arătat pe larg la **punctul 4** (paginile 3-6) al rezoluției contestate **situația de fapt** rezultată din efectuarea verificărilor.

La **punctul 5** al actului administrativ contestat - **Argumentarea soluției** - inspectorul judiciar desemnat în mod corect a analizat nemulțumirile exprimate de petiționar prin prisma dispozițiilor art. 99 lit. m), o) și ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Astfel, pornind de la cele sesizate, în mod corect s-a indicat în cuprinsul actului administrativ atacat că încadrarea juridică a aspectelor sesizate se realizează de către inspector, potrivit dispozițiilor art. 24 alin. 3 din *Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție*. De altfel, art. 73 alin. 3 și 4 din Legea nr. 317/2004, republicată, confirmă legalitatea procedurii desfășurate de *Inspecția Judiciară*, stabilind că *“Actele, documentele sau orice alte informații solicitate de Inspecția Judiciară, ori care sunt necesare pentru desfășurarea cercetării disciplinare, se transmit direct Inspecției Judiciare. Inspectorii judiciari*

pot solicita, în condițiile legii, inclusiv conducătorilor instanțelor sau parchetelor, orice informații, date, documente sau pot face orice verificări pe care le consideră necesare în vederea efectuării cercetării disciplinare ori a exercitării celorlalte atribuții prevăzute de lege sau regulamente."

Față de cele sesizate, toate aspectele relevante cauzei din perspectiva răspunderii disciplinare au putut fi percepute prin analiza înscrisurilor disponibile (înscrisurile anexate de petiționar sesizării, datele existente în aplicația ECRIS și informațiile rezultate din relațiile de la Curtea de Apel București, comunicate prin poștă prin adresa nr. 4/5091/C din data de 21.04.2020). De asemenea, însăși analiza efectuată în conținutul actului administrativ atacat prin prezenta plângere indică faptul că verificările efectuate de inspectorul judiciar au fost unele corespunzătoare, permițându-i să deceleze atât aspectele sesizate, cât și contextul judiciar corespunzător.

Autoritatea publică nu este obligată legal să răspundă în conținutul actului administrativ unilateral oricărui argument de fapt și de drept invocat de petent, ci să analizeze criticile învederate, sens în care poate să analizeze global argumentele invocate printr-un raționament juridic de sinteză, ori să analizeze un singur aspect considerat esențial - ceea ce face de prisos analiza restului argumentelor menționate în sesizare în sprijinul aceluiași motiv. Astfel, acele considerente expuse de inspectorul judiciar care nu concordă modului în care apreciază petentul că trebuia motivat actul administrativ unilateral **nu determină anularea actului administrativ emis**. Altfel spus, chestiunea nemotivării unui act administrativ unilateral implică o nelegalitate a acestuia prin prisma faptului că nu cuprinde motivele pe care se întemeiază, ceea ce nu este cazul în speță. Or, rezoluția atacată prin prezenta plângere indică argumentele avute în vedere de Inspekția Judiciară pentru a reține incidența clasării sesizării.

În primul rând, în mod corect a analizat inspectorul judiciar incidența prevederilor legale cu privire la **prescripția răspunderii disciplinare**, raportat la data soluționării cererii de abținere a domnului judecător Purugiu Florin - 07.03.2018, precum și la aspectele legate de modalitatea de publicare a Hotărârii nr. 257 din 05.12.2017 a Colegiului de conducere a Curții de Apel București.

Potrivit dispozițiilor art. 46 alin. 7 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, „Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de 30 de zile de la finalizarea cercetării disciplinare, dar nu mai târziu de 2 ani de la data la care fapta a fost săvârșită.”

În mod justificat a apreciat inspectorul judiciar că în speță sunt incidente dispozițiile privitoare la prescripția răspunderii disciplinare, întrucât termenul de 2 ani prevăzut de art. 46 alin. 7 din Legea nr. 317/2004, republicată, se împlinise la data sesizării Inspekției Judiciare.

În continuare, inspectorul judiciar a analizat eventuala existență a indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. o) din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată - *nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie*

a cauzelor.

Potrivit art. 52 din Legea nr. 304/2004 colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de *Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești*.

În conformitate cu dispozițiile art. 110 alin. (4) din ROIU în situația în care incidentele procedurale se referă la o parte din membrii completului de judecată, soluționarea acestora se va face de către un complet constituit prin includerea judecătorului sau a judecătorilor stabiliți prin planificarea de permanență, pe materii, realizată cel puțin trimestrial.

(6) Planificarea de permanență se întocmește de președintele instanței sau, după caz, de președintele secției, cu aprobarea colegiului de conducere, ținându-se cont de completele de judecată din care face parte judecătorul, având prioritate asigurarea timpului necesar studierii dosarelor.

(7) Planificarea de permanență se face pentru fiecare zi. Incidentele procedurale se soluționează, de regulă, în ziua în care au fost invocate. Întregirea completului se face cu judecătorul sau judecătorii din planificarea de permanență din ziua în care acestea au fost invocate.

(8) În caz de absență compunerea completului de judecată se va realiza prin participarea judecătorilor din planificarea de permanență, desemnați conform alin. (4) și (6), întocmindu-se în acest sens un proces-verbal.

De asemenea, potrivit art. 111 alin. 9 din același act regulamentar, compunerea completului de divergență se formează prin includerea în completul de judecată rămas în divergență, a președintelui sau a vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului din planificarea de permanență.

Mai mult decât atât, potrivit art. 17 din Legea nr. 304/2004 "în cazul completului format din 2 judecători, dacă aceștia nu ajung la un acord asupra hotărârii ce urmează a se pronunța, procesul se judecă din nou în complet de divergență, în condițiile legii. Completul de divergență se constituie prin includerea, în completul de judecată, a judecătorului din planificarea de permanență".

Conform răspunsului comunicat de conducerea Curții de Apel București și a anexelor atașate, în dosarul nr. 2283/3/2015 alcătuirea completului de divergență s-a făcut cu respectarea dispozițiilor legale și regulamentare.

Astfel, potrivit planificării de permanență a judecătorilor pentru luna ianuarie 2020 în vederea soluționării incidentelor procedurale intervenite, aprobată prin Hotărârea Colegiului de conducere al Curții de Apel București nr. 355 din data de 10 decembrie 2019, judecătorul stabilit pentru data de 30 ianuarie 2020, data ivirii divergenței, era doamna judecător Constantinescu Mariana.

Prin urmare, în mod justificat s-a constatat că desemnarea doamnei judecător Constantinescu Mariana în compunerea completului de divergență pentru

soluționarea dosarului nr. 2283/3/2015 a fost dispusă în considerarea dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Legea nr. 304/2004, modificat prin Legea nr. 207/2018.

Astfel, în mod corect s-a reținut că formarea completului care judecă în prezent dosarul penal nr. 2283/3/2015 este rezultatul constatării ivirii divergenței în soluționarea cauzei, la data de 30.01.2020, între membrii completului de judecată, și, în același timp, a respectării ordinii din planificarea de permanență a judecătorilor pentru luna ianuarie 2020, la nivelul Secției I Penală a Curții de Apel București.

Prin urmare, nu au rezultat elemente privind încălcarea dispozițiilor legale referitoare la continuitatea completurilor de judecată și la distribuirea aleatorie a cauzelor, astfel încât nu au putut fi reținute indicii ale abaterii reglementată de art. 99 lit. o) din Legea nr. 303/2004, republicată și modificată.

În continuare, critica cu privire la nepublicarea integrală a Hotărârii Colegiului de conducere al Curții de Apel București nr. 355 din data de 10 decembrie 2019, a fost analizată prin prisma prevederilor **art. 99 lit. m) din Legea nr. 303/2004**, modificată și republicată. Constituie abatere disciplinară *nerespectarea în mod nejustificat a dispozițiilor ori deciziilor cu caracter administrativ dispuse în conformitate cu legea de conducătorul instanței sau al parchetului ori a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente.*

Potrivit art. 19 alin. 3 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești *"Extrase din hotărârile colegiului de conducere, adoptate în exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b), d), e), h) și j), se publică pe pagina de internet a instanței".*

Potrivit art. 19 alin. 1 lit. h) *"Colegiul de conducere îndeplinește următoarele atribuții referitoare la problemele generale de conducere a instanței: "stabilește, la începutul anului, compunerea completelor de judecată și, acolo unde este cazul, asistenții judiciari ce fac parte din aceste complete, urmărind asigurarea continuității acestora".*

Prin urmare, se reține doar obligativitatea publicării în extras a hotărârilor adoptate de Colegiul de Conducere, pe pagina de internet a instanței, în ceea ce privește exercitarea atribuției conferite de art. 19 alin. 1 lit. h) din ROIU, obligație ce rezultă că a fost îndeplinită de Curtea de Apel București, referitor la Hotărârea nr. 355 din data de 10 decembrie 2019, pusă în discuție de petent, la data de 20.02.2020.

În plus, în completare, în dezvoltarea argumentării inspectorul judiciar s-a referit și la sentința civilă nr. 516 din 02.10.2019, pronunțată de Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal a Curții de Apel București, cu privire la care s-a susținut că s-au tranșat aspecte similare referitoare la două hotărâri adoptate de Colegiul de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Astfel, din verificările efectuate, a rezultat că Hotărârile Colegiului de Conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 179/2018 și nr. 2/2019 au fost

adoptate în aplicarea Hotărârii nr. 1533/19.12.2018 pronunțată de Secția de Judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, și, totodată, au fost anulate prin sentința civilă nr. 516 din 02.10.2019, pronunțată de Secția a VIII a de Contencios Administrativ și Fiscal a Curții de Apel București, în temeiul principiului "anulării actului subsecvent ca urmare a anulării actului inițial", ca efect direct al anulării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, în același cadru procesual.

Prin urmare, pe de o parte, sentința menționată nu se referă la obligativitatea de publicare *integrală* a hotărârilor adoptate de Colegiul de conducere a Curții de Apel, așa cum s-a pretins în sesizare, iar pe de altă parte sentința nu este o hotărâre definitivă, la data finalizării verificărilor prealabile aflându-se în faza procesuală a recursului, cu termen stabilit la data de 07.10.2021 la Înalta Curte de Casație și Justiție.

În ceea ce privește criticile referitoare la nerespectarea deciziilor Curții Constituționale, ce pot fi circumscrise abaterii reglementate de dispozițiile **art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004**, modificată și republicată, s-a reținut că argumentarea petiționarului referitoare la presupusa săvârșire a acestei abateri s-a întemeiat pe Decizia Curții Constituționale nr. 685 din 7 noiembrie 2018 pronunțată asupra cererii de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Parlamentul României și Înalta Curte de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial nr. 1021 din 29.11.2018.

Prin această decizie definitivă și general obligatorie, s-a stabilit ca Înalta Curte de Casație și Justiție să procedeze de îndată la desemnarea prin tragere la sorți a tuturor membrilor completurilor de 5 judecători, cu respectarea art. 32 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 207/2018.

Astfel, argumentele Curții Constituționale cuprinse în Decizia nr. 685 din 7 noiembrie 2018 se referă în mod punctual la Hotărârile Colegiului de Conducere ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv la modul de organizare a compunerii completelor de judecată de 5 judecători, fără a pune în discuție dispoziții legale și reglementare privind compunerea completurilor de judecată ale celorlalte instanțe de judecată.

În acest context, activitatea de organizare și funcționare a Înaltei Curți de Casație și Justiție este prevăzută în Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a acestei instanțe din 21.09.2004, republicat în Monitorul Oficial, Partea I din 17.02.2020, care este diferit de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375 din 17 decembrie 2015, sub incidența căruia se găsește organizarea și compunerea completurilor de judecată ce funcționează în cadrul curților de apel.

Ca atare, nu există elemente privind nerespectarea Deciziei Curții Constituționale nr. 685 din 07.11.2018 și implicit indicii cu privire la săvârșirea abaterii prevăzute de art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004.

În consecință, pentru motivele expuse pe larg, s-a impus clasarea sesizării sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. m), o) și ș) din Legea nr. 303/2004, modificată și republicată.

De asemenea, nu se confirmă afirmația petiționarului potrivit căreia în tot cuprinsul rezoluției de clasare nu există nicio mențiune în privința domnului judecător Richiteanu Nastase Ovidiu, împotriva căruia formulase, de asemenea, plângere, rezoluția de clasare atacată fiindu-i comunicată și acestuia. Astfel, nu se poate susține că, până în prezent, în această cauză nu au fost efectuate verificări prealabile în ceea ce privește activitatea acestui magistrat, toate abaterile disciplinare analizate fiind tratate prin raportare la conținutul acestora cuprins în Legea nr. 303/2004, modificată și republicată.

În ceea ce privește participarea doamnei judecător Mariana Constantinescu în completul de divergență constituit la data de 30.01.2020, prin raportare la planificarea de permanență a judecătorilor Secției I Penală aprobată prin Hotărârea Colegiului de Conducere al Curții de Apel București nr. 355 din 10.12.2019, trebuie menționat că art. 19 din ROIU nu prevede un termen imperativ pentru publicarea în extras a hotărârilor adoptate de Colegiul de Conducere. Astfel, nu se poate trage concluzia că Hotărârea Colegiului de Conducere al Curții de Apel București nr. 355 din 10.12.2019 nu producea efecte juridice deoarece a fost publicată ulterior pe pagina de internet a instanței, aceasta având caracter obligatoriu pentru magistrații instanței de la data adoptării.

Cu privire la critica referitoare la natura juridică a Hotărârii Colegiului de Conducere al Curții de Apel București, trebuie reținut că inspectorul judiciar nu a folosit în cuprinsul rezoluției de clasare noțiunea de *act normativ cu caracter individual*, aceasta putând fi contestată potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Referitor la Hotărârea nr. 257 din data de 5 decembrie 2017, astfel cum a făcut inspectorul judiciar mențiune în cuprinsul rezoluției de clasare atacate, se va reține că pe pagina de internet a instanței se impune doar publicarea în extras a hotărârilor adoptate de Colegiul de Conducere, în ceea ce privește exercitarea atribuției conferite de art. 19 alin. 1 lit. h) din ROIU, obligație ce a fost îndeplinită de Curtea de Apel București.

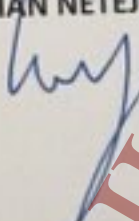
În concluzie, avându-se în vedere că rezoluția nr. 1701/A contestată este motivată, răspunzându-se aspectelor invocate în sesizarea formulată de petiționar, precum și faptul că aceasta cuprinde argumentele de fapt și de drept care au stat la baza măsurii de clasare luate de inspectorul judiciar, fiind dispusă

cu respectarea condițiilor legale speciale în materie și a Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară, în temeiul dispozițiilor art. 45¹ alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată

DISPUN

1. Respingerea plângerii și menținerea rezoluției atacate.
2. Comunicarea rezoluției petiționarului Dragomir Daniela.
3. Soluția se poate contesta în termen de 15 zile de la comunicare.

Inspector-șef al Inspekției Judiciare
LUCIAN NETEJORU

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO